

Třetí z nedělí či zastávek přípravného období označovaného v církvi jako doba postní nese označení – occulí. - Tušíte správně - tímto slovem označujeme onen vzácný Boží dar, který člověku umožňuje, aby se vyznal ve svém okolí, prostoru ve kterém se pohybuje a aby se také mohl radovat z krásy toho, co jej naplňuje, co ho obklopuje.

V bibli – především v části zvané Starý zákon – má ovšem oko ještě další poslání, jinou úlohu. Do jeho „kompetence“, pravomoci spadá totiž ještě to, co bychom mohli označit jako duchovní orientace, náplň, obsah života, času na této Zemi darovaného, svěřeného. V tomto případě je to ovšem to podstatně složitější a pomoci, řešením nejsou ony nejrůznější a četné „optické pomůcky“, které používáme, když jde o „neobsahové“ pozorování či hledání.

Dá se povědět, že „první oční potíže“ / „vada zraku“ / začínají již na úvodních stránkách bible. Z nich slyšíme, že žena / „Eva“ / objevila „strom lákající oči“ / Gn 3, 6 /, což by se dalo převést i tak, že „ztratila veškerou soudnost“ a v tuto chvíli tohoto selhání začíná děj, cesta jejímž výsledkem či důsledkem je „nevratná ztráta ráje“, opuštění prostoru / „zahrada“ /, který Bůh člověku připravil k tomu, aby mohl žít vnitřně bohatý a nadějeplný život. A protože toto vyprávění není „historickou zprávou“ / tím, co se kdysi odehrálo, komusi přihodilo /, ale svědectvím, pak je současně docela osobní otázkou – a jak jsi na tom s „tvýma očima“ / rozuměj jak se to má s časem, do kterého jsi byl na této Zemi povolán /.

A jsou tu i jiné případy, kdy „oči neslouží“ / a není to záležitost pro odborníka (oftalmologa - očního lékaře) /.

V duchovním středisku Israele Sílo se to mělo tak, že jeho představiteli Elímu „přestávají sloužit oči“ / 1 Sm 3, 2 /. I proto dochází k tomu, že si jeho synové dělají, co si umanou / „kradou maso určené k oběti“ (1 Sm 2, 14) – tedy církev jako výnosný obchod / dá se povědět, že ač mladí a plní sil jsou „slepí“ (zaslepení) /.

Za povšimnutí stojí i slovní obrat, nacházející se často v tzv. prorockých knihách Starého zákona – „obracet oči k ukydaným bohům“ / (Kralický překlad), „k hnusným modlám“ (Český ekumenický překlad) Ez 18, 6) Ez 18, 6 /. Modla či bůh / s malým začátečním písmenem / je moc, která by ráda ovládla svět a zmocnila se / ziskuchtivě / člověka zatímco Bůh / s velkým B, někdy zvaný Hospodin, tedy Hospodář / připravuje pro člověka prostor, kde smí žít jako jeho dítě / nežije marně EZ 384 / . Snad by se to dalo vyjádřit i takto – některým „ujíždí oči“ špatným směrem.

A je nepochybně užitečné připomenout si i výrok z jednoho z dopisů ze sbírky z novozákonního spisu zvaného Zjevení Janovi „kup si mast k potření očí, abys prohlédl“ / Zj 3, 18 / . Ano, i v tomto případě jde o náležitě „patřičné vidění“ / „orientaci“ / v – co se náplně života - náročné době, o to, aby onen „správně vidící“ si nežil jenom sám pro sebe, ale stal se „světlem a solí“ / Mt 5, 13 – 14 /, byl přínosem pro své okolí, stal se v tom nejlepším slova smyslu pověřencem svého Pána.

A tu jsme u dalších „očních výroků“.

Sárou do pouště vyštvaná Hagara / „zapuď tu otrokyni“ (Gn 21, 8) / „uvidí v poušti - / tam, kde se to nejméně čeká / studnu / jeden ze základních zdrojů života /, protože jí Hospodin otevřel oči“ (Gn 21, 19) / . Tedy uprostřed nejhoršího, nejbolestnějšího ponížení a katastrofy, co se vezdejšího týče, prožije, že Bůh pečuje / „nemluví jenom“ - (dala chlapci napít“ - Gn 21, 19) / . A tak, co se zdálo jako konec / co nedokázala svými schopnostmi, silami vyřešit / se vlastně stalo začátkem, novým úsekem – „učiním ze syna otrokyně národ“ / Gn 21, 8 – někteří tvrdí, že se jedná o „Araby“ /.

„Kdo si zakrývá oči a nevidí chudého bude mít mnoho zlořečení“ / Př 28, 27 Kralický překlad / . „Boží dítě“ / ten, kdo souzní se záměry toho, kdo zde vytvořil „onu zahradu“ (Gn 2, prostor k životu) / není soběstředný / což je znetvořenina /, ale citlivý, vnímavý pro nouzi v okolí, bezprostřední blízkosti, které není nikdy málo. Je výmluvné, jak se ve starozákonním spise, který obšírně pojednává o vztahu k okolí – Deuteronomiu - , setkáváme s mimořádnou vnímavostí a citlivostí k okolí / kap 24 je v ekumenickém překladu nadepsána „Ochrana potřebných a opuštěných“ / . A to je možné jenom tenkrát, když „nic nezaclání“ / když si člověk nenechá zaclánět.

Tam, kde jsou „oči v pořádku“, „vnímají naději přicházející / nabízenou, darovanou / v Kristu“ / Ef 1, 18 / . Pravá naděje však není „nasládlé laciné lízátko“, ale skutečná a pravá naděje je ten postoj, kdy člověk vkládá s důvěrou svou cestu do rukou Toho, kdo k němu přistupuje vždy s láskou / postoj ve kterém jde o to, aby se člověku vnitřně, obsahově dobře dařilo / . Často nebývá snadné objevit tuto hodnotu, dar uprostřed

odvíjejících se událostí / někdy je to proti „ zdravému rozumu “ / . Proto je třeba mít „ zdravé oči “ . A jistě je třeba v této souvislosti neopomenout výrazný evangelijní příběh o uzdravení slepce, který „ prohlédne a vyjde za Ježíšem “ / Mk 10, 52 / a právě tato věta je vstupem „ rozhodujícím / Ježíšovým / velikonocím “ . A stejně tak ono „ drsné “ – „ vyrví si oko, které tě svádí k hříchu “ / Mt 18, 9 / . Bez takového defektního, / Boží / poslání neplnícího oka, je možné se obejít.

A co my a neděle „ očí “ ?

Není nejmenších pochyb o tom, že oči každého z nás všelijak „ ujíždějí “ . Proto k našim dnům patří nejrůznější tápání a prázdnota. Neděle okuli je příležitostí k zastavení se u tohoto neduhu. A nejenom zastavení, ale především svěřením této naší nedostatečnosti Tomu, kdo nás jí může a chce zbavit. A tak tedy přiznáš, že jsi na tom v tomto ohledu nevalně a otevřeš se této nabídce ?

K době, v níž žijeme, patří nejrůznější „ zaslepenost “ / to nemusí být jenom výrony nenávisti a nepřátelství / . Proto zde Pán Bůh potřebuje ty, kdo rádi a vděčně předávají zprávu o tom, že je tu „ řešení “ . A to je docela osobní otázka pro každého z nás – jsme takovými „ sdělovateli “ ? V úvodu evangelia uspořádaného „ Janem “ je líčení / J 1, 40 nn / , jak Ondřej a Filip / každý samostatně / , když objeví „ Záchrance “ , sdělí to svému bratru / Ondřej Petrovi / , Filip příteli / Natanaelovi / . Věrohodně procházet postem znamená vstoupit do takové služby.

Také v naší blízkosti se odehrává nejrůznější nouze / má nejrůznější podoby / . Žít skutečně postně znamená tyto události nejenom vnímat, zaznamenávat, ale vstupovat do nich jako ten, kdo se ujímá, Těchto vstupů není nikdy dost. A zdá se mi žel nejednou, že jsme spíš těmi, kdo o svém vztahu k Bohu mluví než těmi, kdo v jeho jménu a pověření konají. Ať to tak nezůstane.

Tábor 11..3. 2012

vstup: 1 Král 8, 52
čtení: Ž 34
před: Iz 35, 5
text: Ž 25, 15
VP:
poslání: 1 Pt 3, 12

EZ 179 85
DEZ 668
SV 246

Vyznání a chvály :

Ž 11, 7

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

Žijeme ve světě, kde se zdá, jak si každý jde podle svého a nic není pevné a jisté

Děkujeme, za ujištění, že tomu tak není - žádný z těch zvláštních jevů a dějů nemůže ohrozit Tvou vládu a zabránit tomu, abys nezachraňoval a nevysvobozoval

Vyznáváme, že se k Tvým slibům obracíme až tehdy, když jiné zklamalo a protože zkusíme na mnoha místech, potácíme se ve svých životech a nejsme pomocí a přínosem pro ty kolem

Proto před Tebe předstupujeme s hlavou sklopenou a voláme – Pane smiluj se, vysvobod' nás z tohoto bloudění a daruj nám novou možnost, přijmi prosíme za to náš upřímný dík

chválíme Tě , že stále zveš na novou cestu a nikdo a nic Ti v tom nemůže zabránit

chválíme Tě, že stojíš při všech, kdo jsou v jakékoliv nouzi

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, který nám Tvá láska připravila jako domov

Výročí:

12.3.

1930 + Alois Jirásek, spisovatel historických románů, např. Proti všem a Husitský král, vztahujících se k české reformaci

1978 + Karel Trusina, tajemník Synodní rady mezi mládeží, redaktor časopisu Bratrstvo v letech 1969 – 1972, překladatel písní – např. Toužíme v lásce žítí EZ 582, Ozvi se Pane můj EZ 440

2000 čeští biskupové vyjadřují lítost nad chybami církve v minulosti, např. křížové výpravy proti reformačním Čechám

13.3.

1385 Mikuláš z Pelhřimova, představitel přívrženců rozhodné reformace u nás, tak jak ji představoval Tábor,

1420 zvolen jejich představitelem, dbal na jejich duchovní úroveň, autor výkladů biblických knih – např. Zjevení Janovi, sepsal Vyznání Táborů, jeden z mluvčích delegace z Čech na koncilu v Basileji

1485 v Kutné Hoře vyhlášen náboženský mír, jak přívrženci reformace, tak příslušníci římskokatolické církve jsou si rovni

14.3.

1402 Jan Hus se stává kazatelem v Betlémské kapli

15.3.

1939 vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava, obyvatelé německé národnosti se stávají automaticky občany Německé říše

16.3.

1420 vyhlášení 1. křížové výpravy proti „kacířským“ Čechám

Citáty :

„ Máme mnoho hejtmanů, jen aby měli vše “

„ když se nám dobře daří, scházejí se hojná vojska, když špatně, lezů do plotů “

„ kdo chce bojovat za svobodu evangelia, musí být pokorný jako Beránek “

Mikuláš z Pelhřimova